

Sygnatura akt II AKa 208/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSA Maria Wiatr (spr.)

Sędziowie: SA Jarosław Papis

SA Sławomir Lerman

Protokolant: st. sekr. sąd. Łukasz Szymczyk

przy udziale prokuratora: Iwony Lewandowskiej - Sontorek

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 r.

sprawy

K. W.

oskarżonego z art. 148 §1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. akt II K 46/16

- 1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższa orzeczoną karę pozbawienia wolności do 15 (piętnastu) lat;
- 2) utrzymuje wyrok w mocy w pozostałej części;
- 3) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. – Kancelaria Adwokacka w C. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- 4) zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym.

SSA Maria Wiatr

SSA Jarosław Papis SSA Sławomir Lerman

II AKa 208/16

UZASADNIENIE

K. W. został oskarżony o to, że w dniu 7 grudnia 2015 r. w miejscowości G. gminy C., działając w zamiarze bezpośrednim, pozbawił życia D. F. w ten sposób, że zadzierzgnął pętlą ze sznurka szyję pokrzywdzonej, w wyniku czego nastąpiło gwałtowne jej uduszenie, skutkujące śmiercią D. F., tj. o popełnienie przestępstwa z art. 148§ 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku, II Wydziału Karnego z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. akt II K 46/16:

1) K. W. uznano za winnego tego, że 7 grudnia 2015 r. w G. koło C., działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia, założył na szyję D. F. i zaciskał pętlę ze sznurka, czym spowodował śmierć pokrzywdzonej w wyniku uduszenia gwałtownego, w mechanizmie zadzierzgnięcia, to jest popełnienia przestępstwa określonego w art. 148§1 k.k. i na tej podstawie prawnej wymierzono oskarżonemu karę 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności, na której poczet na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 14 lutego 2016 r., godzina 14 .

Ponadto wyrok zawiera rozstrzygnięcia o dowodach rzeczowych, kosztach sądowych oraz przyznanych kosztach nieopłaconej obrony z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił mu obrazę przepisów postępowania w postaci art. 7 kpk oraz wynikający z niej błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść w zakresie wymiaru kary za przypisane mu przestępstwo zabójstwa, polegający na wymierzeniu rażąco łagodnej kary wskutek niedostatecznego uwzględnienia szczególnie wysokiej szkodliwości czynu dokonanego przez oskarżonego , okrutnego sposobu jego popełnienia , dotychczasowej wielokrotnej karalności oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu, życiu i zdrowiu świadczących o braku możliwości osiągnięcia w stosunku do oskarżonego celów zapobiegawczo wychowawczych, jakie ma spełnić kara .

Stawiając powyższy zarzut w oparciu o przepisy art. 427 § 1 kpk, art. 434 § 1 kpk, art.43 7 § 1 kpk wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary 25 lat pozbawienia wolności lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Płocku.

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 23 listopada 2016 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższył orzeczoną karę pozbawienia wolności do 15 (piętnastu) lat utrzymując wyrok w mocy w pozostałej części.

Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku wniósł obrońca oskarżonego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Na wstępie rozważań stwierdzić należy, że wniosek o uzasadnienie wyroku złożyła strona, która nie kwestionowała rozstrzygnięcia sądu I instancji. Niezależnie od powyższej uwagi, w ocenie Sądu Apelacyjnego, środek odwoławczy wywiedziony przez oskarżyciela publicznego jest częściowo zasadny. Lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że orzeczona wobec K. W. kara pozbawienia wolności w wymiarze 12 lat jest karą rażąco łagodną. Zdaniem Sądu Apelacyjnego sąd I instancji nadmierną wagę przypisał okolicznościom łagodzącym, zaś zbyt małą tym okolicznościom, które przemawiają na niekorzyść oskarżonego. Wbrew twierdzeniom sądu meriti, że „modus operandi w ustalonych okolicznościach nie może być potraktowany za okoliczności obciążające” jest dokładnie odwrotnie. Nie kwestionując opinii biegłego, co do stopnia cierpienia fizycznych pokrzywdzonej, zgodzić należy się z autorem apelacji, że oskarżony wykazał się wyjątkowym okrucieństwem wobec pokrzywdzonej. Wszak oskarżony pojechał z pokrzywdzoną do miejscowości G., wziął sznur z bagażnika samochodu i zrobił z niego pętlę, którą zarzucił pokrzywdzonej na szyję, gdy siedziała w samochodzie. Następnie zaciskając pętlę na szyi pokrzywdzonej zmusił ją do opuszczenia samochodu i ciągnął ją za sobą kierując się w stronę zwirowni. Mimo tego, że pokrzywdzona broniła się, próbowała rozluźnić pętlę i prosiła oskarżonego, żeby ją puścił K. W., jak stwierdził sąd meriti, „pozostał nieugięty”. Również z ustaleń sądu wynika, że oskarżony prowadził pokrzywdzoną „jak na smyczy” zaciskając pętlę i następnie luzując ją, a sytuacja tak trwała dłuższy czas, kilkadziesiąt minut, a nawet godzinę. Także dalszy opis postępowania oskarżonego zaprezentowany w pisemnym uzasadnieniu (k10-11) świadczy, zdaniem Sądu Apelacyjnego, o wyjątkowym nasileniu złej woli oskarżonego, braku refleksji nad własnym postępowaniem oraz o psychicznym cierpieniu pokrzywdzonej, która miała przecież świadomość nieuchronności swojej śmierci w sytuacji braku reakcji K. W. na jej prośby, aby darował jej życie. Nie można także tracić z pola widzenia faktu, że oskarżony działał z niskich pobudek wszak chciał się zemścić z powodu nieodwzajemnionego uczucia jakim darzył pokrzywdzoną, a nadto czuł się przez nią wykorzystany. Również dotychczasowy tryb życia oskarżonego, a przede wszystkim jego uprzednia karalność nie mogą pozostać bez wpływu na wymiar kary. Nie oznacza to jednak, że wobec oskarżonego winna być orzeczona kara o charakterze wyjątkowym, a taką jest kara 25 lat pozbawienia wolności.

Reasumując – w ocenie Sądu Apelacyjnego – porównanie okoliczności łagodzących i obciążających prowadzi do wniosku, że karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i odpowiednio dolegliwą będzie kara 15 lat pobawienia wolności. Tak orzeczona kara, zdaniem sądu odwoławczego, spełni swoje zadania zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i społecznego oddziaływania. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, uwzględniając częściowo apelację prokuratora, zmienił zaskarżony wyrok i podwyższył orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do 15 lat.

Wobec tego, że oskarżony w postępowaniu odwoławczym korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, a koszty tej pomocy nie zostały opłacone Sąd Apelacyjny, na podstawie stosownych przepisów, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy należne mu wynagrodzenie.

U podstaw zwolnienia oskarżonego od kosztów postępowania legły te same przyczyny, które uzasadniały analogiczne rozstrzygnięcie sądu I instancji.